

กฎหมายการค้าประเวณีในมลรัฐควีนแลนด์

วุฒิชัย เต็งพงศธร*

บทคัดย่อ

มลรัฐควีนแลนด์เป็นหนึ่งในมลรัฐที่นำรูปแบบการค้าประเวณีและธุรกิจการค้าประเวณีแบบการจดทะเบียน (Licensing system) มาใช้บังคับ กฎหมายหลักที่ใช้ในการแก้ไขปัญหาค้าประเวณี และธุรกิจการค้าประเวณีในมลรัฐแห่งนี้ คือ พระราชบัญญัติการค้าประเวณี ค.ศ. ๑๙๙๙ (Prostitution Act ๑๙๙๙) กำหนดให้บุคคลผู้ประสงค์จะดำเนินกิจการสถานค้าประเวณีรวมตลอดถึงผู้มีรายได้โดยตรงจากกิจการดังกล่าวนั้นมีหน้าที่ต้องไปดำเนินการขอใบอนุญาตจัดตั้งสถานค้าประเวณี (Brothel license) หรือใบรับรองการเป็นผู้จัดการสถานค้าประเวณีที่ได้รับอนุญาตโดยถูกต้องตามกฎหมาย (Approved manager) ต่อองค์กรผู้ทำหน้าที่พิจารณาออกใบอนุญาตสถานค้าประเวณี ผู้ค้าประเวณีอิสระจะมีความผิดตามกฎหมายก็ต่อเมื่อเป็นการค้าประเวณีในลักษณะเดินเตร็ดเตร่เพื่อค้าประเวณีหรือกระทำอนาจารในที่สาธารณะ การประกอบธุรกิจการค้าประเวณีในรูปแบบอื่นยังคงถือว่าเป็นความผิดในทางกฎหมาย เช่น การประกอบธุรกิจค้าประเวณีในรูปแบบผู้จัดหาโสเภณีไว้คอยบริการ (Escort Agencies / Out - Calls service) ผู้จัดหาโสเภณีไว้คอยบริการในสถานค้าประเวณี (Out - Calls provided by a licensed brothel) การเดินเตร็ดเตร่เพื่อเป็นโสเภณีและการโฆษณาเผยแพร่โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการค้าประเวณีทาง สื่อสาธารณะไม่ว่าจะเป็นวิทยุ โทรทัศน์ หรือสื่อแพร่เสียงแพร่ภาพรูปแบบอื่น ฯลฯ

คำสำคัญ : กฎหมายการค้าประเวณี มลรัฐควีนแลนด์

* อาจารย์ประจำคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

บทนำ

มลรัฐควีนแลนด์เป็นหนึ่งในหกมลรัฐของประเทศออสเตรเลีย มีพื้นที่ใหญ่เป็นอันดับสองรองจากมลรัฐออสเตรเลียตะวันตก มีเมืองหลวงชื่อกรุงบริสเบน มลรัฐควีนแลนด์เป็นหนึ่งในมลรัฐที่ นำรูปแบบการค้าประเวณีและธุรกิจการค้าประเวณีแบบการจดทะเบียน (Licensing system) มาใช้บังคับ ในมลรัฐแห่งนี้การค้าประเวณีและธุรกิจการค้าประเวณีทุกชนิดไม่ว่าจะเป็น ผู้ค้าประเวณี ผู้จัดให้มีสถานค้าประเวณี ผู้เป็นธุระจัดหาโสเภณีไว้คอยบริการ รวมตลอดถึงผู้ที่ทำการชักพาให้บุคคลอื่นเป็นโสเภณีสามารถกระทำได้ แต่ต้องอยู่ภายใต้การควบคุมและกำกับดูแลของรัฐ (Regulation System) โดยใช้วิธีการจดทะเบียน (Licensing system)

กฎหมายหลักที่ใช้ในการแก้ไขปัญหาค้าประเวณีและธุรกิจการค้าประเวณีในมลรัฐแห่งนี้ คือพระราชบัญญัติการค้าประเวณี ค.ศ. ๑๙๙๙ (Prostitution Act ๑๙๙๙) กฎหมายฉบับนี้มีการประกาศใช้บังคับอย่างเป็นทางการเมื่อวันที่ ๒๐ ธันวาคม ค.ศ. ๒๐๐๑ โดยกำหนดให้สถานที่ใดก็ตามที่จัดให้มีการค้าประเวณีโดยผู้ค้าประเวณี ๒ คนหรือมากกว่านั้นขึ้นไป (brothel means premises made available for prostitution by ๒ or more prostitutes at the premises) เป็นสถานค้าประเวณี บุคคลผู้ประสงค์จะดำเนินการสถานค้าประเวณีรวมตลอดถึงผู้มีรายได้โดยตรงจากกิจการดังกล่าวนี้มีหน้าที่ต้องไปดำเนินการขอใบอนุญาตจัดตั้งสถานค้าประเวณี (Brothel license) หรือใบรับรองการเป็นผู้จัดการสถานค้าประเวณี ที่ได้รับอนุญาตโดยถูกต้องตามกฎหมาย (Approved manager) ต่อองค์กรผู้ทำหน้าที่พิจารณาออกใบอนุญาตสถานค้าประเวณี (Prostitution Licensing Authority : PLA) ผู้ค้าประเวณีอิสระที่ไม่ได้ดำเนินการสถานค้าประเวณีในลักษณะเป็นหุ้นส่วนหรือรูปแบบอื่นที่เกี่ยวข้องกับบุคคลใดจึงไม่จำเป็นต้องขอใบอนุญาต ใบอนุญาตทั้ง ๒ ชนิดนี้กฎหมายกำหนดให้มีอายุคราวละ ๑ ปีแต่สามารถทำการต่ออายุดำเนินการต่อใหม่ได้ทุก ๆ ๑ ปี

การจัดตั้งสถานสถานค้าประเวณีนอกจากจะต้องได้รับใบอนุญาตจัดตั้งสถานค้าประเวณี (Brothel license) จากองค์กรผู้ทำหน้าที่พิจารณาออกใบอนุญาตสถานค้าประเวณี (Prostitution Licensing Authority : PLA) แล้ว ผู้ขอใบอนุญาตจัดตั้งสถานค้าประเวณีจะต้องได้รับใบอนุญาตพัฒนาพื้นที่ (Development approval) จากสำนักวางแผนส่วนท้องถิ่น (Local authority planning) * อีกใบหนึ่งด้วย มีข้อสังเกตว่าองค์กรที่ทำหน้าที่ในการพิจารณาออกใบอนุญาต ๒ องค์กร

* สำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. เอกสารประกอบการสัมมนา เรื่อง แนวทางจัดการธุรกิจการค้าประเวณี. เสนอที่ห้องประชุมเนกประสงค์กรมประชาสัมพันธ์ กรุงเทพฯ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๔๗ (เอกสารไม่ตีพิมพ์เผยแพร่), หน้า ๑๑

นี้จะทำหน้าที่ต่างกัน โดยองค์กรผู้มีอำนาจหน้าที่พิจารณาออกใบอนุญาตสถานค้าประเวณี (Prostitution Licensing Authority : PLA) จะเป็นหน่วยงานระดับมลรัฐที่รัฐบาลตั้งขึ้นเพื่อดำเนินกิจการธุรกิจการค้าประเวณีโดยเฉพาะ ซึ่งประกอบไปด้วย^๒

๑. ประธาน เป็นบุคคลได้มาจากการคัดเลือกจากบุคคลทั่วไปผ่านการแต่งตั้งของนายกรัฐมนตรี ซึ่งมีความเป็นกลางและอิสระและเป็นที่ยอมรับของประชาชนทั่วไป
๒. กรรมการในคณะกรรมการตำรวจ (Police commissioner) หรือผู้แทน
๓. กรรมการในคณะกรรมการอาชญากรรม (Crime commissioner) หรือผู้แทน
๔. นายแพทย์ผู้ซึ่งมีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานอย่างน้อย ๕ ปี ในด้านอนามัยชุมชน (Community health)
๕. นักกฎหมายผู้มีความรู้หรือมีประสบการณ์ในด้านกฎหมายปกครอง กฎหมายหุ้นส่วนบริษัท และกฎหมายอาญา
๖. ผู้แทนอาวุโส (A senior representative) แห่งรัฐบาลท้องถิ่นมลรัฐควีนแลนด์ (Local Government Association of Queensland)

คณะกรรมการเหล่านี้ นอกจากจะทำหน้าที่หลักในการรับจดทะเบียนและชำระค่าธรรมเนียมตามกฎหมายแล้ว ยังมีหน้าที่ในการเฝ้าติดตามธุรกิจการค้าประเวณีที่ได้ทำการจดทะเบียนไว้อย่างใกล้ชิด ควบคุมความประพฤติของผู้ค้าประเวณีและเจ้าของสถานค้าประเวณี รวมถึงตลอดถึงเป็นฐานข้อมูลทางทะเบียนให้กับเจ้าหน้าที่ตำรวจในการเข้าทำการตรวจสอบการกระทำในลักษณะที่เป็นการละเมิดต่อกฎหมาย คณะกรรมการผู้มีอำนาจหน้าที่พิจารณาออกใบอนุญาตชุดนี้จะมีวาระการดำรงตำแหน่ง ๕ ปี เกณฑ์การพิจารณาออกใบอนุญาตคณะกรรมการจะพิจารณาถึงคุณสมบัติเฉพาะตัวของผู้ทำการขอ อนุญาตเป็นสำคัญ โดยมีเกณฑ์ในการพิจารณาจาก

๑. ชื่อเสียง คุณสมบัติ ความจริงใจรวมถึงความยึดมั่นในคุณธรรมของผู้ขอใบอนุญาต
๒. ประวัติในอาชญากรรมของผู้ขอใบอนุญาต
๓. เงินทุนสำหรับใช้ในการประกอบกิจการ
๔. ความปลอดภัยของสถานที่สำหรับประกอบการค้าประเวณี

๑๒๓

^๒ เรื่องเดียวกัน, หน้า ๑๐

มีข้อสังเกตว่าคณะกรรมการพิจารณาใบอนุญาตสถานค้าประเวณี (Prostitution Licensing Authority : PLA) จะต้องปฏิเสธการพิจารณาออกใบอนุญาตทันทีหากพบว่าผู้ขอใบอนุญาตนั้นมีลักษณะ^๓

๑. เป็นบริษัท (องค์กรธุรกิจ)
๒. เป็นผู้เยาว์
๓. เป็นบุคคลล้มละลาย
๔. เป็นบุคคลที่ได้รับใบอนุญาตตามกฎหมายสุรา (the Liquor Act ๑๙๙๒)
๕. เป็นบุคคลซึ่งเคยต้องโทษอาชญากรรมตามที่กฎหมายกำหนด
๖. เป็นบุคคลที่เคยมีใบอนุญาตหรือใบรับรองตามกฎหมายการค้าประเวณี ค.ศ ๑๙๙๙ (Prostitution Act ๑๙๙๙) หรือตามกฎหมายฉบับอื่นที่เกี่ยวข้องกับการให้มีการค้าประเวณีในสถานค้าประเวณีหรือเคยจัดการสถานค้าประเวณีของรัฐอื่น ๆ แล้วถูกเพิกถอนใบอนุญาตดังกล่าว^๔

ในส่วนสำนักงานวางแผนส่วนท้องถิ่น (Local authority planning) เป็นหน่วยงานส่วนท้องถิ่นที่รัฐบาลตั้งขึ้นเพื่อทำหน้าที่อนุมัติการพัฒนาพื้นที่ (Development approval) ภายในเนมรัฐ ไม่ได้เป็นหน่วยงานที่ทำหน้าที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจการค้าประเวณีโดยตรง มีหน้าที่หลักในการออกกฎเกณฑ์ รวมตลอดถึงควบคุมการใช้พื้นที่ภายในเนมรัฐ ดังนั้น เกณฑ์ในการพิจารณาออกใบอนุญาตเปิดสถานค้าประเวณีของสำนักงานวางแผนส่วนท้องถิ่นจะไม่ได้มุ่งพิจารณาที่ตัวคุณสมบัติเฉพาะของผู้ทำการ ขอใบอนุญาตโดยตรงเหมือนกับองค์กรผู้ทำหน้าที่พิจารณาออกใบอนุญาตสถานค้าประเวณี (Prostitution Licensing Authority : PLA) แต่จะพิจารณาถึงสถานที่ที่จะขอทำการขออนุญาต จัดตั้งเป็นสำคัญ เช่น สถานค้าประเวณีนั้นต้องตั้งอยู่ห่างจากเขตพื้นที่ที่ได้รับอนุมัติจัดทำเป็นที่พักอาศัย ไม่ต่ำกว่า ๒๐๐ เมตร

๑. สถานค้าประเวณีนั้นจะต้องอยู่ห่างจากที่พักอาศัยส่วนบุคคล สถานที่ศักดิ์สิทธิ์ โรงพยาบาล โรงเรียน สวนสาธารณะหรือสถานที่พักผ่อนหรือประกอบกิจกรรมทางวัฒนธรรมสำหรับเด็ก ไม่ต่ำกว่า ๒๐๐ เมตร^๕ เป็นต้น

^๓ เรื่องเดียวกัน, หน้า ๑๒

^๔ เหตุที่สำนักงานวางแผนส่วนท้องถิ่น (Local authority planning) เลือกกำหนดค่าระยะห่างไว้ตั้งแต่ ๒๐๐ เมตรขึ้นไป ผู้เขียนสันนิษฐานว่าระยะทาง ๒๐๐ เมตรนั้น น่าจะเป็นมาตรฐานระยะทางที่ใช้เป็นมาตรฐานวัดที่สั้นที่สุดในการวัดค่าของระยะทาง สำหรับการวางแผนที่และการเดินทาง ดังนั้น เพื่อความสะดวกในการกำหนดระยะทางในการวางผังเมือง สำนักงานวางแผนส่วนท้องถิ่นจึงกำหนดค่าระยะทางไว้ที่ ๒๐๐ เมตร แต่ในทางพิจารณาออกใบอนุญาตแต่ละฉบับนั้นสำนักงานวางแผนส่วนท้องถิ่น อาจจะมีการกำหนดค่าระยะห่างที่มากกว่านั้น โดยคำนึงถึงระบบผังเมืองเป็นสำคัญ

กฎหมายการค้าประเวณี ค.ศ. ๑๙๙๙ (Prostitution Act ๑๙๙๙) ได้กำหนดให้มีห้องสำหรับประกอบกิจกรรมการค้าประเวณีได้ไม่เกิน ๕ ห้องต่อหนึ่งสถานประกอบการ และกำหนดจำนวนผู้ค้าประเวณีสูงสุดได้ไม่เกินกว่าจำนวนห้องที่ได้ขอ ดังนั้น ผู้ค้าประเวณีในสถานค้าประเวณีแต่ละแห่งจะมีได้สูงสุดไม่เกิน ๕ คน นอกจากนี้ยังจำกัดจำนวนพนักงานที่ประกอบการในสถานค้าประเวณีให้มีจำนวนได้ไม่เกิน ๑๐ คนต่อหนึ่งสถานประกอบการ ดังนั้น ในสถานประกอบการค้าประเวณีที่ถูกต้องตามกฎหมายของมลรัฐจะมี ผู้ค้าประเวณีและผู้ที่เกี่ยวข้องรวมกันได้ไม่เกิน ๑๕ คนและใน ๑๕ คนนั้นจะมีผู้ค้าประเวณีเกินกว่า ๕ คนไม่ได้ หากฝ่าฝืนจะมีความผิดในทางกฎหมาย

ผู้ค้าประเวณีอิสระ จะมีความผิดตามกฎหมายกฎหมายก็ต่อเมื่อเป็นการค้าประเวณีในลักษณะเดินเตร็ดเตร่เพื่อค้าประเวณีหรือกระทำความผิดในที่สาธารณะ ผู้ค้าประเวณีอิสระจะต้องไม่ถูกพบว่าอยู่ในสถานที่กับบุคคลอื่น ๆ เว้นเสียแต่ว่า บุคคลนั้นมีใบอนุญาตควบคุมมหาชนตามกฎหมายว่าด้วยผู้รักษาความปลอดภัยและบุคคลเช่นว่านั้นอยู่ในฐานะผู้คุ้มครอง^๕

(Individual sex workers are not prevented from conducting their business under the Act. However, the restrictions placed on sole operators continue to apply so that a single sex worker must not be found on premise with any other person, unless the other person has a current crowd controller's license under the Security Provider Act ๑๙๙๓ and is only participating in the provision of prostitution as bodyguard)

อย่างไรก็ตาม แม้ว่ากฎหมายการค้าประเวณีของมลรัฐควีนแลนด์จะอนุญาตให้มีการออกใบอนุญาตจัดตั้งสถานค้าประเวณีได้ แต่การประกอบธุรกิจการค้าประเวณีในรูปแบบอื่นยังคงถือว่าเป็นความผิดในทางกฎหมาย เช่น การประกอบธุรกิจค้าประเวณีในรูปแบบผู้จัดหาโสเภณีไว้คอยบริการ (Escort Agencies / Out - Calls service) ผู้จัดหาโสเภณีไว้คอยบริการในสถานค้าประเวณี (Out - Calls provided by a licensed brothel) การเดินเตร็ดเตร่เพื่อเป็นโสเภณีและการโฆษณาเผยแพร่โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการค้าประเวณีทางสื่อสาธารณะไม่ว่าจะเป็นวิทยุ โทรทัศน์ หรือสื่อแพร่เสียงแพร่ภาพรูปแบบอื่น ฯลฯ

กฎหมายการค้าประเวณี ค.ศ. ๑๙๙๙ (Prostitution Act ๑๙๙๙) ของมลรัฐควีนแลนด์ได้วางมาตรการควบคุมโรคระบาดไว้ โดยกำหนดความผิดในทางกฎหมายแก่บรรดาเจ้าของสถานค้าประเวณีและผู้ค้าประเวณีที่รู้ว่าตนได้รับโรคติดต่อทางเพศแล้วยังขึ้นทำการค้าประเวณีหรือยังอนุญาตให้

^๕ เรื่องเดียวกัน , หน้า ๑๐

ผู้ค้าประเวณีประกอบการค้าประเวณีต่อไป รวมถึงละเลยไม่ใส่ใจในการตรวจตราโรคติดต่อทางเพศ และไม่มีการป้องกันหรือไม่มีมาตรการป้องกันโรคระบาดที่เหมาะสม นอกจากนี้กฎหมายการค้าประเวณีของมลรัฐควีนแลนด์ได้จัดตั้งคณะกรรมการเฉพาะกิจขึ้นเพื่อทำหน้าที่ตามการประกาศบังคับใช้ของกฎหมายการค้าประเวณี ค.ศ. ๑๙๙๙ (Prostitution Act ๑๙๙๙) ขึ้นมาด้วยกัน ๒ ชุด ชุดแรกมี ชื่อว่า สภาที่ปรึกษากลุ่มผู้ค้าประเวณี (Prostitution Advisory Council) มีหน้าที่หลักคือการแสวงหาทางเลือกในอาชีพอื่นที่เหมาะสมสำหรับผู้ค้าประเวณีรวมถึงแนะนำถึงวิธีการป้องกันตัวเองจากการค้าประเวณีที่เหมาะสม ชุดที่ ๒ มีชื่อว่า คณะกรรมการควบคุมอาชญากรรม (criminal justice commission) หรือที่เรียกกันว่า CJC มีหน้าที่ติดตามและเฝ้าระวังการเกิดขึ้นขององค์กรอาชญากรรม ปัญหาการคอร์รัปชันที่จะเกิดขึ้นทั้งปวงจากการบังคับใช้กฎหมายการค้าประเวณี ค.ศ. ๑๙๙๙ (Prostitution Act ๑๙๙๙) โดยคณะกรรมการควบคุมอาชญากรรม (criminal justice commission) นี้ จะมีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายภายหลังจากที่กฎหมายการค้าประเวณี ค.ศ. ๑๙๙๙ มีผลใช้บังคับไปแล้ว ๓ ปีหรือนับตั้งแต่ว่าปี ค.ศ. ๒๐๐๒ เป็นต้นไป

ปัญหาการค้าประเวณีและธุรกิจการค้าประเวณีในสังคมไทยเป็นปัญหาที่ใหญ่ระดับชาติที่รัฐบาลทุกยุคทุกสมัยต่างให้ความสนใจในการแสวงหาแนวทางแก้ไขปัญหาดังกล่าวนี้อย่างจริงจัง แต่ก็ไม่เคยมีรัฐบาลใดเลยที่สามารถแก้ปัญหาค้าประเวณีและธุรกิจการค้าประเวณีให้หมดสิ้นไปจากสังคมได้ ในทำนองเดียวกันกฎหมายที่ใช้แก้ปัญหาค้าประเวณีและธุรกิจการค้าประเวณีในสังคมไทยที่มีอยู่ในปัจจุบันก็มีความล้าหลังและไม่สอดคล้องกับความเป็นจริงในสังคม กล่าวคือ ในขณะที่กฎหมายการค้าประเวณีในปัจจุบันพยายามเข้าตัดวงจรของการค้าประเวณีและธุรกิจการค้าประเวณีโดยห้ามมิให้กระทำการค้าประเวณีโดยกำหนดเป็นความผิดในทางกฎหมาย แต่ในขณะเดียวกันก็อนุญาตให้มีการเปิดสถานบริการอาบ อบ นวด ซึ่งเป็นที่รู้จักว่าเป็นแหล่งค้าประเวณีแต่ก็ไม่ยอมรับรู้การมีอยู่ของผู้ค้าประเวณี ตลอดจนไม่เข้ามาดูแลสภาพชีวิตของผู้ค้าประเวณีซึ่งเป็นประชาชนเช่นเดียวกัน สภาพที่กฎหมายปฏิเสธความเป็นจริงที่มีอยู่ในสังคมเช่นนี้เองนำไปสู่ปัญหาอื่น ๆ เช่น การที่ผู้ค้าประเวณีถูกเอารัดเอาเปรียบจากผู้ให้บริการ การให้สินบนเพื่อให้เจ้าพนักงานละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ การที่ผู้ค้าประเวณีถูกผู้ให้บริการทำร้ายร่างกายและเหยียดหยาม ฯลฯ ดังนั้นในทัศนะของผู้เขียนเองจึงมองว่าการยอมรับรูปแบบของ การค้าประเวณีและธุรกิจการค้าประเวณีให้เป็นธุรกิจที่ถูกต้องตามกฎหมายโดยใช้วิธีการจดทะเบียน (Licensing system) ดังเช่น ในมลรัฐควีนแลนด์เป็นแนวคิดที่น่าสนใจซึ่งผู้เขียนเชื่อว่าการนำเอาแนวคิดดังกล่าวมาใช้บังคับในสังคมไทยน่าจะช่วยแก้ไขปัญหาดังกล่าวบางประการได้ เช่น

๑. ปัญหาผู้ค้าประเวณีถูกเอารัดเอาเปรียบจากผู้ให้บริการและกลุ่มนายทุน เนื่องจากรูปแบบดังกล่าวนี้ผู้ค้าประเวณีจะไม่ถูกสันนิษฐานว่าเป็นผู้ที่กระทำความผิดทางกฎหมายและมีสิทธิเทียบเท่าพลเมืองทั่วไปในสังคม ดังนั้น ผู้ค้าประเวณีจึงสามารถดำเนินกิจกรรมทางกฎหมายแก่กลุ่มนายทุนหรือผู้ให้บริการที่มาเอารัดเอาเปรียบได้

๒. ปัญหาการแพร่ระบาดของโรคติดต่ออันเนื่องมาจากการค้าประเวณีโดยปราศจากการควบคุม ปัญหาการค้าประเวณีเด็ก ปัญหาการถูกบังคับล่อลวงให้มาทำการค้าประเวณี ฯลฯ จะหมดไปหรือบรรเทาลงเนื่องจาก การยอมรับรูปแบบของการค้าประเวณีและธุรกิจการค้าประเวณีให้เป็นธุรกิจที่ถูกต้องตามกฎหมายโดยใช้วิธีการจดทะเบียน (Licensing system) จะเป็นช่องทางหนึ่งให้รัฐสามารถเข้าควบคุมรวมตลอดถึงตรวจสอบบรรดากลุ่มผู้ประกอบการค้าประเวณีได้โดยง่าย

๓. ธุรกิจการค้าประเวณีที่ลักลอบเปิดในสังคมจะหันมาประกอบเป็นธุรกิจที่ถูกต้องตามกฎหมายมากขึ้น เงินที่เคยเป็นเงินนอกระบบจะถูกผันแปรเป็นภาษีเพื่อใช้ในการบำรุงประเทศแต่แนวคิดดังกล่าวมีข้อเสียและมีข้อโต้แย้งอยู่หลายประการด้วยกัน เช่น

๑. การยอมรับในเชิงกฎหมายให้รูปแบบของการค้าประเวณีและธุรกิจการค้าประเวณีเป็นธุรกิจที่ถูกต้องตามกฎหมายโดยใช้วิธีการจดทะเบียน (Licensing system) เป็นกระบวนการสร้างตราใบให้ให้กับผู้ค้าประเวณี แม้จะมีผู้เสนอแนวคิดให้มีการจัดเก็บประวัติผู้ค้าประเวณีเป็นความลับในทางราชการ ก็ตามแต่ประวัติของผู้ค้าประเวณีก็ยังคงมีอยู่และติดตัวผู้ค้าประเวณีไปตลอดชีพ

๒. ผู้ค้าประเวณีอิสระที่ไม่ประสงค์จะประกอบอาชีพค้าประเวณีเป็นอาชีพหลัก (side line) จะหลีกเลี่ยงการจดทะเบียน แล้วหันไปประกอบเป็นผู้ค้าประเวณีที่ผิดกฎหมายจนรัฐยากจะควบคุมเหมือนที่เคยเกิดขึ้นมาแล้วในสมัยที่ประเทศไทยในสมัยที่ใช้พระราชบัญญัติสัญจรโรค ร.ศ. ๑๒๗

๓. การยอมรับการค้าประเวณีและธุรกิจการค้าประเวณีให้เป็นสิ่งที่ถูกต้องตามกฎหมาย ไม่ว่าจะในรูปแบบใดก็ตามเป็นการขัดต่อหลักจริยธรรมในทางสังคมและขัดต่อแนวทางการปฏิบัติของสหประชาชาติภายใต้ต้นุสัญญาธรรม (consolidated convention) ที่ปฏิเสธการมีอยู่ของการค้าประเวณีและธุรกิจการค้าประเวณีในสังคมรวมตลอดถึงเป็นการทำลายศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ที่ไม่สามารถทำการซื้อขายกันได้

ดังนั้นแนวคิดการยอมรับรูปแบบของการค้าประเวณีและธุรกิจการค้าประเวณีให้เป็นธุรกิจที่ถูกต้องตามกฎหมาย โดยใช้วิธีการจดทะเบียน (Licensing system) เป็นแนวคิดที่น่าสนใจแนวคิดหนึ่ง แต่ก็เปรียบเสมือนดาบสองคมที่มีทั้งข้อดีและข้อเสีย ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องหากจะนำเอารูปแบบใดรูปแบบหนึ่งไปใช้บังคับ จึงควรจะต้องมีการศึกษาในรูปแบบดังกล่าวให้ถ่องแท้เสียก่อน เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการบังคับใช้กฎหมายได้สูงสุด

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

กอบกุล ราชะนาคร. การศึกษากฎหมายเกี่ยวกับการค้าประเวณีและการค้าหญิง. มุสนิธิเพื่อนหญิง สำนักพิมพ์ศูนย์การพิมพ์พลชัย, ๒๕๓๘

ชนกพล สกลผดุงเขต. การป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณีของหญิงและเด็ก : ศึกษาอนุสัญญาระหว่างประเทศเปรียบเทียบกฎหมายไทยกับกฎหมายต่างประเทศ. วิทยานิพนธ์ระดับมหาบัณฑิต ภาควิชานิติศาสตร์ คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๔๕.

ดารารัตน์ เมตตาริกานนท์. โสเภณีกับนโยบายรัฐบาลไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาประวัติศาสตร์ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๐๑.

บุญส่ง เผ่าทรง. ปัญหาโสเภณีในประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชารัฐศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, ๒๕๐๓

ประพจน์ จินดาประยูรวงศ์. การปฏิบัตินโยบายการป้องกันและแก้ไขปัญหาโสเภณี วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาปกครอง คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๓๘

มุสนิธิผู้หญิง กฎหมายและการพัฒนาชนบทและศูนย์สตรีศึกษา คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. การค้าประเวณีสังคมไทยจะ何去何ัน. คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, ๒๕๔๗

วรกร สูตะบุตร. ปัญหาจริยธรรมของการค้าประเวณี. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาปรัชญา คณะอักษรศาสตร์. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๓๘

สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล. เอกสารประกอบการอภิปรายทางวิชาการ เรื่อง **NICS เขตปลอดโสเภณี**. สถาบันวิจัยประชากรและสังคมมหาวิทยาลัยมหิดล : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยมหิดล, ๒๕๓๔.

สมพร พรหมहितเวช, พล ต ท ดร.ณ โสทธิพันธ์, พตอ โดม วิชาญ์สรอรรถ, วิชาญ์ วิชาญ์สรอรรถ.
กฎหมายการค้าประเวณี : สำนักพิมพ์วิชาญ์สรอรรถจำกัด, ๒๕๔๑.

สุนีย์ มัลลิกะมาลย์และคณะ. รายงานวิจัย การแสวงหามาตราการทางกฎหมายและมาตราการอื่นที่
เหมาะสมสำหรับปัญหาโสเภณีในประเทศไทย. สภาวิจัยแห่งชาติ , ๒๕๒๕

สำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. เอกสารประกอบการสัมมนา เรื่อง แนวทาง
จัดการธุรกิจการค้าประเวณี. เสนอที่ห้องประชุมอนุกรมประสงค์กรมประชาสัมพันธ์ กรุงเทพฯ
๒๗ สิงหาคม ๒๕๔๗ (เอกสารไม่ตีพิมพ์เผยแพร่)

อรวรรณ จันทร์ทอง. ปัญหาความผิดเกี่ยวกับการค้าประเวณี ศึกษาเฉพาะกรณีการไปค้าประเวณีใน
ต่างประเทศ. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชานิติศาสตร์ คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, ๒๕๓๑

ภาษาต่างประเทศ

<http://www.aic.gov.au>

<http://www.austlii.edu.au>

<http://www.comlaw.gov.au>

<http://www.legislation.qld.gov.au/OQPChome.htm>

<http://www.scarletalliance.org.au>

